

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/294/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514206789
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Renáta Gavalcová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2514206789.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Renáta Gavalcová a sudcov: JUDr. Martin Holíč a JUDr. Bibiána Ťažiarová, v právnej veci žalobkyne: B. A., nar. XX.X.XXXX, bytom A. XXX, zastúpenej splnomocnencom: Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Košice, Kuzmányho 29, IČO: 47 234 466, proti žalovanej: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, o zaplatenie 484,- Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 7C/182/2014-88 zo dňa 12. septembra 2017, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd odvolanie žalovanej **o d m i e t a .**
- II. Žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie konanie I. výrokom uložil žalovanej zaplatiť žalobkyni sumu 484,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 484,- Eur od 26.09.2014 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, II. výrokom priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %, III. výrokom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podanú žalobu vo výške 29,- Eur na účet Okresného súdu Piešťany, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil aplikáciou § 52 ods. 1, 3, 4, § 488, § 489, § 451 ods. 1, 2, § 456 veta prvá, § 563, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1, § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 1, 2, § 2, § 9 ods. 1, 2 písm. f), i), j), k), § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, s poukazom na procesné ustanovenia § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, § 2 ods. 2 veta prvá, § 4 písm. u), § 5 ods. 1 písm. g), § 6 ods. 1 veta prvá, § 7 ods. 1 veta prvá zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch.

3. Z vykonaného dokazovania okresný súd uzavrel, že žaloba bola podaná dôvodne. Vykonaním dokazovaním zistil, že žalobkyňa a žalovaná zatvorili dňa 12.10.2011 zmluvu o úvere č. 208000072, ktorú je potrebné považovať za spotrebiteľský úver podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), nakoľko žalovaná ako veriteľ (§ 2 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch) poskytla žalobkyni ako spotrebiteľovi (§ 2 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch) peňažné prostriedky v sume 500,- Eur. Žalobkyňa mala v tomto záväzkovom (úverovom) vzťahu postavenie spotrebiteľa, nakoľko bolo jej výsluchom preukázané, že jej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, a to za účelom zakúpenia uhlia (spotrebný charakter). Obrana žalovanej spočívala v tom, že žalobkyňa v zmluve vyhlásila, že poskytnuté finančné prostriedky použije na výkon zamestnania, a preto je bezpredmetné skúmať obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nie je na mieste. Neobstojí ani argumentácia (obrana) žalovanej, že dôležité je to, na aký účel bol úver poskytnutý a nie na

aký účel dlžník poskytnuté finančné prostriedky v skutočnosti použil. Dôkazné bremeno na preukázanie toho, že úver bol poskytnutý na výkon zamestnania úverového dlžníka vo všeobecnosti ťaží toho, kto tvrdí takúto výnimku (majúcu za následok potrebu kvalifikácie úveru za tzv. iný, t. j. nespotebiteľský úver, ktorý sa riadi výlučne úpravou v zmluve Obchodnom zákonníku), teda veriteľa (v tomto konaní žalovanej). Bezpečným preukázaním nemôže byť len všeobecný údaj o uzavretí zmluvy (poskytnutí úveru) na výkon zamestnania, ktorý neposkytuje odpoveď na otázku, aké je zamestnanie prijímateľa úveru a aký konkrétny súvis má s týmto zamestnaním uzavretie príslušnej zmluvy. Vymedzenie účelu - poskytnutie úveru „na výkon zamestnania“ v spojení s nedostatkom akejkoľvek aktivity žalovanej má taký vplyv, ako by v zmluve nebol účel úveru vymedzený vôbec (rozsudok KS v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/20/2017 zo dňa 27.04.2017). Tvrdenie žalovanej, že ak dodávateľ koná v dobre viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ, nemôže sa táto osoba dovoliavať toho, že mala postavenie spotrebiteľa považuje súd za neopodstatnené a účelové. Vyhlásenie žalobkyne v úverovej zmluve, ktorú pripravila žalovaná, a ktorú mala žalovaná pri uzatváraní zmluvy pripravenú v predtlačenej podobe, súd vyhodnotil ako účelové, v snahe žalovanej vyňať tento úverový vzťah z pôsobnosti zákona č. 129/2010 Z.z. Keďže zmluvu o úvere súd posúdil ako zmluvu spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, prihliadnuc na právny dôvod nároku uplatneného žalobou, ktorým bolo vydanie bezdôvodného obohatenia sa žalovanej, súd pristúpil k preskúmaniu toho, či predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala všetky zákonom požadované náležitosti ustanovené v § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch. Okresný súd zistil, že žalobkyňa sa zaviazala poskytnuté finančné prostriedky vo výške 500,- Eur vrátiť žalovanej v 12 mesačných splátkach po 82,- Eur. Zo zmluvy však vyplýva, že v zmluve nie je správne uvedená celkový termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluve taktiež absentuje údaj o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch, v zmluve bola uvedená len výška poplatku vo výške 484,- Eur. Zmluva neobsahovala ani údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch a neobsahovala ani výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, a to v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluva obsahovala len údaj o súhrnej výške mesačnej splátky vo výške 82,- Eur, čo je však nedostatočné vo vzťahu k § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Z týchto dôvodov sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov, t.j. žalobkyňa ako dlžník mala právnu povinnosť zaplatiť žalovanej len sumu poskytnutého úveru vo výške 500,- Eur. Ako však vyplýva z prehľadu splátok, žalobkyňa žalovanej uhradila celkovo sumu 984,- Eur, teda čiastku o 484,- Eur vyššie než bola jej právna povinnosť. A práve zaplata tejto sumy sa žalobkyňa domáhala žalobou, táto suma predstavuje podľa žalobkyne bezdôvodné obohatenie sa žalovanej. Okresný súd sa stotožnil s právnym posúdením nároku uplatňovaného žalobkyňou, t.j. že sa na strane žalovanej jedná o bezdôvodné obohatenie, t.j. majetkový prospech žalovanej získaný bez právneho dôvodu, a to pre právne posúdenie predmetnej zmluvy o úvere ako bezúročnej a bezpoplatkovej, keď suma 484,- Eur predstavuje práve poplatok, ktorý bol žalobkyňou ako dlžníkom zaplatený žalovanej ako veriteľovi. Nakoľko žalovaná doposiaľ sumu 484,- Eur ako bezdôvodné obohatenie žalobkyňi nevydala (nezaplatila), a to i napriek jej výzve zo dňa 22.9.2014 (§ 563 OZ), je žalovaná povinná v zmysle §§ 456 a § 458 Občianskeho zákonníka predmet jej bezdôvodného obohatenia vo výške 484,- Eur vydať žalobkyňi, na úkor ktorej sa žalovaná prijatím finančného plnenia v uvedenom rozsahu obohatila. Nakoľko je žalovaná preukázateľne v omeškaní so splnením peňažného dlhu, má žalobkyňa právo požadovať od nej podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka úrok z omeškania. Žalobkyňa uplatnila úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne v súlade s §§ 10c a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. účinného do 31.1.2013, teda vo výške platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Je nepochybné, že dňa 26.9.2014 (deň vyhotovenia žaloby) bola žalovaná preukázateľne v omeškaní s plnením jej dlhu, nakoľko žalobkyňou bola písomne vyzvaná na zaplata dlhu dňa 24.9.2014, a teda v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka bola povinná splniť dlh do 25.9.2014. Z uvedených dôvodov považoval okresný súd uplatnený úrok z omeškania za dôvodný a vyhovel aj tejto časti žaloby. O nároku na náhradu trov konania rozhodol aj bez návrhu (§ 262 ods. 1 CSP) tak, že žalobkyňi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %, nakoľko žalobkyňa je tou stranou sporu, ktorá mala plný úspech vo veci (§ 255 ods. 1 CSP), keďže žalobe bolo v plnom rozsahu vyhovené. Okresný súd v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení zákona č. 71/1992 Zb. súčasne uložil žalovanej povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podanú žalobu vo výške 29,- Eur (základ poplatku bol 484,- Eur), nakoľko žalobkyňa ako poplatník je od platenia súdnych

poplatkov oslobodená, jej žalobe bolo v celom rozsahu vyhovené, a preto vznikla žalovanej povinnosť zaplatiť súdny poplatok v uvedenej výške.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie žalovaná, ktorým navrhla napadnutý rozsudok zmeniť, žalobu v celom rozsahu zamietnuť, alternatívne zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Poukázala na odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), h) Civilného sporového poriadku. Argumentovala tým, že prvoinštančný súd rozsudok nedostatočne odôvodnil, najmä tým, že sa nevysporiadal s argumentáciou žalovanej a iba nekriticky prevzal argumentáciu žalobkyne, čím odňal žalovanej možno konať pred súdom. Spornú zmluvu nemožno považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko v zmluve je výslovne určený účel uzatvorenia zmluvy - zamestnanie, je dlžník vyňatý spod statusu spotrebiteľa. Zmluva o úvere je uzatvorená za účelom zamestnania. Nakoľko žalobkyňa nemienila použiť peňažné prostriedky na svoju súkromnú potrebu, nie je spotrebiteľom. Pri výklade pojmu spotrebiteľ je potrebné chrániť dobrú vieru druhej strany. Na podporu uvedeného poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 8C/22/2011, sp. zn. 4C/26/2011, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/208/2013, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/1553/2014. V čase uzavretia zmluvy o úvere neexistoval a nebol účinný žiaden všeobecne záväzný právny predpis, podľa ktorého by bola stanovená maximálna prípustná výška úrokov za poskytnutie peňažných prostriedkov. Možno teda vychádzať iba z ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Dôkazné bremeno pritom v otázke primeranosti odplaty znáša žalobkyňa a nie žalovaná. Pokiaľ sa žalobkyňa dovoľáva údajov výlučne bánk, koná tak v priamom rozpore s ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je ako merítko považovaná odplata obvykle požadovaná na finančnom trhu, t. j. nie len bankami, ale aj inými účastníkmi finančného trhu. Žalovaná rázne odmieta, že zmluvná podmienka, t.j. administratívny poplatok za administratívne náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, je neprijateľná zmluvná podmienka s poukazom na článok 4 ods. 2 Smernice Rady 93/13 EHS s 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Citované znenie smernice boli do nášho právneho poriadku implementované prostredníctvom § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Je vylúčené, aby súd preskúmaval primeranosť tohto dojednania, keďže zmluvné dojednanie, ktoré podliehalo prieskumu v danom konaní je celkom jednoznačne cenovým dojednaním. Žalobkyňa nemôže dosiahnuť neplatnosť celej zmluvy z dôvodu neprimeranej výšky odplaty, keďže neexistuje zákonné ustanovenie, na ktoré by sa mohla odvolať. Žalovaná poukazuje na to, že požadovaný nárok žalobkyne sa stal premičaný v subjektívnej premičacej lehote v celom rozsahu dňa 31.5.2014. Žalobkyňa uplatnila svoj nárok až dňa 30.9.2014, teda ak by došlo k dobrovoľnému zaplateniu zo strany žalovanej, zo strany žalobkyne by išlo o bezdôvodné obohatenie, nakoľko by sa obohatila o peniaze bez právneho dôvodu. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/372/2015. Žalobkyňa nijako skutkovo nepreukázala možnosť uplatnenia 10-ročnej premičacej lehoty. Na podporu tohto argumentu poukázala na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/557/2015, sp. zn. 12Co/517/2015, sp. zn. 14Co/109/2014.

5. Žalobkyňa odvolanie nepodala.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku ďalej len CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávneným subjektom - stranou, v neprospech ktorej bolo rozhodnuté (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), skúmal, či odvolanie bolo podané včas a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej bolo podané oneskorene, a preto je potrebné ho odmietnuť.

7. Odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 362 ods. 1 CSP). Do plynutia lehoty sa podľa § 121 ods. 2 CSP nezapočítava deň, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty. Lehota je zachovaná, ak sa podľa § 121 ods. 5 CSP posledný deň lehoty urobí úkon na súde, alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť. Jedná sa o zákonnú procesnú lehotu, teda zásadne nepredĺžiteľnú. Odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene, je potom odvolací súd v zmysle § 386 písm. a) CSP povinný odmietnuť.

8. Z obsahu spisu z pripojených doručení bolo zistené, že napadnutý rozsudok bol žalovanej riadne doručený do vlastných dňa 6.10.2017 (elektronická doručenka na č.l. 103). Zákonná 15-dňová

lehota na podanie odvolania tak tejto strane sporu začala plynúť nasledujúcim dňom (7.10.2017) a posledný deň takejto lehoty pripadol na 23.10.2017 (pondelok). Pretože tento deň bol pondelok a bežný pracovný deň, 23.10.2017 bol nielen posledným faktickým, ale zároveň i posledným právnym dňom, kedy žalovaná mohla podať včasné odvolanie. Žalovaná využila možnosť formy podania odvolania v elektronickej podobe, pričom z elektronickej doručky (č.l. 101) vyplýva, že odvolanie bolo súdu doručené 24.10.2017 o 17:59 hod.

9. Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 305/2013 Z. z. o e-Governmente, ak osobitný predpis na účely konania o právach, právom chránených záujmoch povinnostiach osôb ukladá osobe povinnosť podať alebo doručiť orgánu verejnej moci návrh na začatie konania, žalobu, žiadosť, sťažnosť, vyjadrenie, stanovisko, ohlásenie alebo iný dokument alebo ak ju na ich podanie oprávňuje, považuje sa táto povinnosť za riadne splnenú alebo toto oprávnenie za riadne využité podaním elektronického podania alebo doručením elektronického podania, ktoré je autorizované za podmienok podľa § 23 ods. 1.

10. Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 305/2013 Z. z. o e-Governmente, uložením elektronickej úradnej správy sa rozumie okamih, odkedy je elektronická úradná správa objektívne dostupná prijímateľovi v elektronickej schránke adresáta.

11. Podľa § 32 ods. 5 písm. a) zákona č. 305/2013 Z. z. o e-Governmente, elektronická úradná správa, vrátane všetkých elektronických dokumentov, sa považuje za doručенú, ak je adresátom orgán verejnej moci, uložením elektronickej úradnej správy.

12. Vzhľadom na to, že podanie uskutočnené elektronickou formou podľa vyššie citovaného zákona č. 305/2013 Z. z. o e-Governmente sa považuje za doručené súdu uložením správy, t.j. okamihom, odkedy je správa objektívne dostupná prijímateľovi v jeho elektronickej schránke, v danom prípade to bolo dňa 24.10.2017, pričom posledným dňom lehoty na podanie odvolania bol deň 23.10.2017, odvolanie podala žalovaná oneskorene, po uplynutí zákonnej odvolacej lehoty, odvolací súd preto musel v zmysle § 386 písm. a) CSP oneskorene podané odvolanie odmietnuť a nemohol podrobiť napádané uznesenie odvolaciemu prieskumu, t. j. nemohol skúmať vec v merite.

13. O náhrade trov tohto odvolacieho konania bolo potrebné rozhodnúť podľa § 256 ods. 1 per analogiam a § 262 ods. 1 v spojení s § 369 ods. 1 CSP, keďže výsledok odvolacieho konania obdobný jeho zastaveniu zavinila žalovaná oneskoreným odvolaním sa. Za situácie, keď žalobkyni trov v odvolacom konaní podľa obsahu spisu nevznikli, doposiaľ jej nebolo doručené odvolanie, teda o predmetnom odvolacom konaní žalobkyňa ani nemá vedomosť a predmetným rozhodnutím odvolacieho súdu sa toto konanie i končí, odvolací súd žalobkyni, o ktorej úspechu tak v danom prípade tiež nie je možné hovoriť, nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (tu odvolací súd vychádzal i z princípu hospodárnosti konania).

14. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).